

Warszawa, dnia 5 stycznia 2005 r.

KPP /01/05/JK /105

Sz. P.

Lech Czapla

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo JM – 94/04 z dnia 22 grudnia 2004 r., przedkładam na Pana ręce stanowisko Konfederacji Pracodawców Polskich dotyczące projektu ustawy z dnia 13 grudnia 2004 r. - o dodatku pieniężnym dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia przedemerytalne.

W imieniu Konfederacji Pracodawców Polskich inicjatywę tę postrzegam jako próbę pomocy ponad 4.8 mln emerytom, rencistom i osobom pobierającym świadczenia przedemerytalne lub zasiłki przedemerytalne, których dochód miesięczny nie przekracza 800 zł. Z naszych wyliczeń wynika, że największą pomoc otrzymałyby osoby lub rodziny, których w przeliczeniu na członka rodziny dochód wynosi do 100 zł miesięcznie, a najniższą osoby o dochodzie między 700-800 zł miesięcznie. Ci ostatni mogą liczyć na dopłatę do świadczenia w wysokości do 120 zł, a osoba pobierająca najniższą emeryturę otrzymałaby np. 313,2 zł. Jak zaznaczono w uzasadnieniu, celem projektowanej ustawy jest pomoc dla najuboższych. Obawę moją budzi jednak treść art. 3 ust. 1., z którego wynika, iż prawo do nabycia dodatku uzależnione jest od dochodu uzyskanego w poprzednim roku kalendarzowym. Istnieje możliwość, iż w momencie nabycia prawa do dodatku osoba uprawniona może w danym roku

nieć także inne, nowe źródła dochodu np. z założonej działalności gospodarczej. W związku z powyższym przyjęcie dochodu z poprzedniego roku kalendarzowego za kryterium otrzymania dodatku może wpłynąć na niezrealizowanie założenia projektu ustawy, którym jest pomoc najuboższym. Postuluję zatem wprowadzenie mechanizmów które zagwarantują, że pomoc trafi do najbardziej potrzebujących, tj. zgodnie z celem przedmiotowego projektu.

Chcę podkreślić brak określenia w projekcie ustawy kompletnego zakresu i wytycznych odnośnie oświadczeń i wniosków składanych przez osobę uprawnioną celem uzyskania dodatku. Zgodnie z art. 92 Konstytucji RP upoważnienie do wydania rozporządzenia powinno określać zakres spraw przekazanych do uregulowania oraz wytyczne dotyczące treści aktu.

Zwracam ponadto uwagę na błąd literowy w art. 4 ust. 2 – „...zryczałtowanym podarku dochodowym...”, po korekcie powinien otrzymać brzmienie – „...zryczałtowanym podatku dochodowym...”.

2 stycznia 2015 r.

Prezydent
Konfederacji Pracodawców Polskich

Andrzej Malinowski
Andrzej Malinowski

OGÓLNOPOLSKIE POROZUMIENIE
ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

Wiceprzewodnicząca

Wiesława Tarnowska

Warszawa 21.01.2005 r.

OPZZ-Z2/WT/826/04/AS

Pan

Lech Czapla

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

ul. Wiejska 4/6/8

00-902 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 22 grudnia 2004 r. l.dz. JM-93/04 przekazuję poniżej opinię OPZZ dot. poselskiego projektu ustawy o dodatku pieniężnym dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia przedemerytalne albo zasiłek przedemerytalny,

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych ze zrozumieniem przyjmuje do wiadomości kolejną inicjatywę poselską zmierzającą do poprawy sytuacji materialnej najuboższych świadczeniobiorców. Ma ona szczególne znaczenie w sytuacji, gdy Sejm w roku bieżącym dokonał niekorzystnych dla emerytów i rencistów zmian w zakresie zasad i terminów waloryzacji świadczeń, zgodnie z którymi, wbrew opinii OPZZ, odstąpiono m.in. od mechanizmu corocznej waloryzacji emerytur i rent w oparciu o wskaźnik inflacyjny z pominięciem wskaźnika wzrostu przeciętnego wynagrodzenia (waloryzacja cenowa zamiast cenowo-płacowej), pozbawiając tym samym tę grupę społeczeństwa jakichkolwiek korzyści z postępującego wzrostu gospodarczego.

Przekazując poniżej szczegółowe uwagi do projektu, OPZZ nie sprzeciwia się wprowadzeniu rozwiązań mających na celu choćby minimalne zmniejszenie obszaru ubóstwa; apeluje równocześnie o wypracowanie i wprowadzanie rozwiązań systemowych a nie mających incydentalnego charakteru.

Do art. 1.

Dodatek pieniężny, zgodnie z określonymi w ustawie warunkami jego nabywania ma być przeznaczony dla najuboższych świadczeniobiorców. Należy jednak zwrócić uwagę, że w obowiązującym porządku prawnym istnieją już przepisy oraz instytucje świadczące pomoc osobom ubogim. Warto w tej sytuacji zastanowić się czy istnieje potrzeba tworzenia nowej ustawy czy też wystarczająca będzie nowelizacja przepisów już obowiązujących. Środki, które zostałyby przeznaczone na realizację ustawy powinny być wówczas przeznaczone na podwyżki najniższych świadczeń i finansowanie pomocy społecznej, w tym także dla osób pobierających świadczenia przedemerytalne, emerytury i renty.

Do art. 2

Określony dochód nie przekraczający 9600,- zł rocznie (średnio 800,- zł miesięcznie) jest bardzo niski, szczególnie w sytuacji świadczeniobiorcy i jego współmałżonka. Dodatek ten nie przysługiwałby bowiem świadczeniobiorcy, którego współmałżonek osiągał przeciętne miesięczne dochody w granicach 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę. Dochód powinien być określony dwoma kwotami granicznymi odpowiadającymi faktycznej wysokości minimum socjalnego dla jednoosobowego i dwuosobowego gospodarstwa domowego.

Do art. 3

Wątpliwości budzi arbitralne określenie minimalnego dochodu dla osób rozliczających się z podatku w formie ryczaftu na poziomie sześciokrotności sumy należnego zryczaftowanego podatku dochodowego i składki na ubezpieczenie zdrowotne. W praktyce pozbawia się część osób do dodatku, mimo że faktyczne dochody uzyskiwane z prowadzonej działalności mogą być znacznie niższe. Przypomnieć należy, że występują nie tak rzadkie przypadki nie płacenia podatku przez osoby rozliczające się na podstawie książki dochodów i rozliczeń, mimo osiągania nie najniższych dochodów.

Do art. 4 pkt 1

Określenie dochodu w żaden sposób nie koresponduje z przykładami, podanymi w uzasadnieniu do ustawy, wyliczonych wysokości dodatku pieniężnego. Podane bowiem wysokości rocznej emerytury lub renty nie odpowiadają wysokości najniższego rocznego świadczenia za 2004 r ani brutto ani netto, tj. po odliczeniu, należnego podatku dochodowego od osób fizycznych oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne. Zgodnie z tym zapisem graniczna kwota brutto, określona w art. 2, oscyłowałaby w granicach 11 000,- zł, co w praktyce dawało by uprawnienia do dodatku przy miesięcznym przychodzie w granicach 920 zł. miesięcznie.

Do art. 5

Ograniczenie pojęcia rodzina tylko do osoby uprawnionej i jego współmałżonka powoduje, że dodatki nie obejmą rodzin świadczeniobiorców o znacznie niższych dochodach w przeliczeniu na członka rodziny, którzy mają na utrzymaniu dzieci.

Do art. 6

Kwota rocznego dochodu nie powinna być waloryzowana, lecz corocznie ustalana w oparciu o dokonywane na bieżąco wyliczenia minimum socjalnego, o którym mowa w uwadze do art. 2.

Do art. 7

Zryczaftowana opłata za przekaz pieniężny jest niższa od 20 zł., co jest istotne tylko w przypadku gdy dodatek zostanie przekazany nie wraz z miesięcznym świadczeniem. Pozostałe koszty obsługi wypłaty nie są istotne, bowiem muszą być poniesione, aby wyliczyć wysokość należnego dodatku.

Do art. 10

Rozważenia wymaga, czy wysokość dodatku nie powinna być podzielona przez 12 i wypłacana przez rok wraz z miesięcznymi świadczeniami.

Do art. 12

Zwrócić należy uwagę na koszty związane z realizacją ustawy leżące po stronie innych instytucji niż organy rentowe, które będą w drodze rozporządzenia zobowiązane do wystawiania zaświadczeń o wysokości uzyskanego dochodu lub wysokości należnego podatku nie tylko na etapie składania oświadczeń i wniosków przez osoby uprawnione, lecz także na etapie kontroli rzetelności oświadczeń.

Z poważaniem

A handwritten signature in black ink, appearing to be "M. K. K.", is written below the text "Z poważaniem".